

Міністерство освіти і науки України
Чорноморський національний університет Імені Петра Могили
Факультет політичних наук
Кафедра міжнародних відносин та зовнішньої політики

**ПІВДЕННОАЗІЙСЬКИЙ ВЕКТОР ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ
НЕПАЛУ**

АВТОРЕФЕРАТ

дипломної роботи

на здобуття освітнього ступеню «магістр»

Виконала:

Студентка VI курсу, групи 691

Галузь знань: 29 «Міжнародні відносини»

Спеціальність: 291

«Міжнародні відносини, суспільні
комунікації та регіональні студії»

Кабачек Єлизавета Миколаївна

Науковий керівник:

кандидат політичних наук, доцент б.в.з.

Габро Ірина Володимирівна

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Непал – держава Південної Азії, яка входить в Асоціації регіонального співробітництва Південної Азії. Непал є невеликою державою в Гімалаях, яка не володіє великим арсеналом зброї. Периферійне положення Непалу у світі та регіоні є причиною того, що зовнішньополітичне значення Непалу все ще залишається недостатньо вивченим. Специфічне положення Непалу вимагає специфічних методів ведення зовнішньої політики в регіоні Південної Азії.

Непал має досить тісні відносини з Індією. Індія завжди відіграла важливу роль під час пакистансько-непальських відносин. Конфлікти на кордоні Пакистану та Індії спалахують по сьогоднішній день. Непал, який є частково залежним від Індії не завжди може засудити її дії, при всьому бажанні зберегти хороші відносини із Пакистаном. Для Пакистану Непал є стратегічно важливою територією. Не зважаючи на погане транспортне сполучення, Пакистан ставить за пріоритет збільшення товарообороту та похваллення відносин із Непалом, оскільки такий розвиток подій призведе до витіснення Індії із цієї території, при цьому геополітична карта світу може зазнати змін й Індія втратить статус одного з домінантів. Також важливими є відносини з Бангладеш, незалежність якої Непал визнав одним із перших, що відбилось на пакистансько-непальських відносинах.

Катманду намагається вибудувати нові відносини з сусідами, які дозволили б використовувати їх різке зростання міць і вплив на благо Непалу. Актуальність теми дослідження підсилює і те, що в Україні відзначається критичний дефіцит інформації про Непал - країну, яка стоїть на порозі активного включення в міждержавні відносини в стратегічно важливому для багатопольярного світу регіоні.

Саме тому важливим є дослідження південноазійського вектору зовнішньої політики Непалу, як прикладу ведення зовнішньої політики маленькою державою із складним геополітичним положенням.

Об'єктом дослідження є зовнішня політика Непалу на сучасному етапі.

Предметом дослідження є особливості південноазійського вектору зовнішньої політики Непалу.

Територіальні рамки цього дослідження обмежені територією наступних країн: Непал, Бангладеш, Пакистан та Індія.

Хронологічні межі. Нижня хронологічна межа – 1950 рік (підписання Угоди між Індією та Непалом, першої дипломатичної угоди Непалу з країнами Південно-азійського регіону). Верхня хронологічна межа – квітень 2020 року (останні події у відносинах між Непалом та південно-азійськими країнами).

Мета роботи полягає у дослідженні південноазійського вектору зовнішньої політик Непалу через аналіз відносин Непалу з Індією, Бангладеш та Пакистаном.

Відповідно до мети поставлені наступні **завдання**:

- висвітлити стан наукової розробки проблеми та джерельну базу дослідження;
- розкрити понятійно-категоріальний апарат дослідження;
- охарактеризувати методологію дослідження південноазійського вектору зовнішньої політики Непалу;
- дослідити особливості відносин Непалу з країнами Південної Азії у політичній та військовій сферах;
- розкрити особливості співпраці в межах Асоціації регіонального співробітництва Південної Азії;
- проаналізувати економічну співпрацю Непалу та країн Південної Азії;
- визначити ключові аспекти гуманітарної співпраці Непалу з країнами Південної Азії.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що автором було здійснено спробу ґрунтовного дослідження південноазійського вектору зовнішньої політики Непалу. Вперше в українській історіографії представлено комплексний аналіз відносин між Непалом та такими країнами Південної Азії, як Індія, Бангладеш та Пакистан із моменту розвитку перших політичних відносин і по сьогоднішній день.

Практичне значення полягає в тому, що дана робота може бути використана як основа для подальшого дослідження зовнішньої політики Непалу. Матеріали магістерської роботи мають певну цінність для подальшого використання викладачами, аспірантами та студентами в науково-дослідницьких та навчальних цілях, зокрема при вивченні курсів «Зовнішня політика країн Азії», «Міжнародні відносини та світова політика», «Сучасні тенденції міжнародних відносин».

Апробація результатів дослідження. Частина теоретичних положень та висновків цього дослідження знайшла своє відображення у доповіді на Міжнародній науково-практичній конференції «Пріоритетні напрями вирішення актуальних проблем суспільних наук» (м. Одеса, 18-19 жовтня 2019), XXII Всеукраїнській науково-практичній конференції «Могилянські читання - 2019: Досвід та тенденції розвитку суспільства в Україні: глобальний, національний та регіональний аспекти» (м. Миколаїв, листопад 2019).

Публікації:

1. Габро І. В., Кабачек Є.М. Особливості непальсько-пакистанських відносин у XX- на початку XXI століття // *Acta de Historia & Politica: Saeculum XXI*. 2019. Volume I. P. 32-39.
2. Загородна Є.М. Культурно-гуманітарна співпраця Непалу та Пакистану на сучасному етапі // XXII Всеукраїнська науково-методична конференція «Могилянські читання-2019: Досвід та тенденції розвитку

суспільства в Україні: глобальний, національний та регіональний аспекти: тези. Миколаїв: Вид-во ЧДУ імені Петра Могили, 2019. - С. 54-56.

3. Кабачек Є.М. Сучасний стан політичного діалогу між Непалом та Пакистаном // Міжнародна науково-практична конференція «Пріоритетні напрями вирішення актуальних проблем суспільних наук»: тези. Одеса: ГО «Причорноморський центр досліджень проблем суспільства», 2019. – 96-105.

Структура роботи відбиває поставлені перед дослідженням цілі та завдання. Загальний обсяг її становить 129 сторінок, з них основного тексту – 120 сторінок. Магістерська робота складається зі вступу, 3 розділів, 8 підрозділів, висновків, списку джерел та літератури (94 найменування українською, російською та англійською мовами).

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ ДОСЛІДЖЕННЯ

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми, визначено мету та завдання роботи, об'єкт та предмет дослідження; сформульовано наукову новизну, з'ясовано практичне значення отриманих результатів, їх апробація, окреслено структуру роботи.

У першому розділі **«Теоретико-методологічні засади дослідження південноазійського вектору зовнішньої політики Непалу»** подається аналіз стану наукової розробки та джерельної бази проблеми, розкрито категоріальний апарат дослідження та проаналізовано методологію дослідження південноазійського вектору зовнішньої політики Непалу.

У пункті 1.1 **«Стан наукової розробки проблеми та джерельна база дослідження»** з'ясовано, що наукова розробка теми дослідження репрезентована у наукових працях вітчизняних, російських, американських, пакистанських, індійських та бангладешських науковців. Зокрема найбільший доробок мають індійські дослідники, тоді коли серед українських науковців тема є малодослідженою. Джерельна база, у зв'язку з темою дослідження, здебільшого представлена перекладами нормативно-правових актів, офіційних виступів, статистичних даних та матеріалами ЗМІ.

У підрозділі 1.3 **«Методологія дослідження південноазійського вектору зовнішньої політики Непалу»** автор використав як загальні, так і конкретнонаукові принципи та підходи. Дана робота виконана на основі хронологічного, компаративного, діалектичного та системного підходу з використанням принципів об'єктивності, історизму, детермінізму та

багатофакторності. Аналіз існуючих принципів та підходів пізнання, наукових методів та інформаційних джерел дозволяє визначити методологію дослідження відносин Непалу з країнами Південної Азії – Індією, Пакистаном та Бангладеш.

У пункті 1.3. *«Понятійно-категоріальний апарат дослідження»* зазначено, що під зовнішньою політикою варто розуміти діяльність держави на міжнародній арені, яка регулює відносини з іншими суб'єктами зовнішньополітичної діяльності, спирається на економічний, демографічний, військовий, науково-технічний і культурний потенціали взаємодіючих держав. Південна Азія – термін, який використовується для визначення південного регіону Азіатського континенту, який складається з південно-гімалайських країн. Топографічно Південна Азія обмежена на півдні Індійським океаном і на суші (за годинниковою стрілкою, із заходу) Західною Азією, Центральною Азією, Східною Азією та Південно-Східною Азією. Нинішні території Афганістану, Бангладеш, Бутану, Мальдівських островів, Непалу, Індії, Пакистану та Шрі-Ланки утворюють Південну Азію.

У другому розділі *«Особливості відносин Непалу з країнами південної Азії у політичній та військовій сферах»* розкрито історію становлення та сучасний стан політичного діалогу між Непалом, Індією, Бангладеш та Пакистаном, висвітлено військове співробітництво та проаналізовано особливості співпраці в межах Асоціації регіонального співробітництва Південної Азії.

У підрозділі 2.1 *«Історія становлення та сучасний стан політичного діалогу між Непалом, Індією, Бангладеш та Пакистаном»* визначено, що Непал встановив дипломатичні відносини з усіма країнами регіону. Хоча Непал офіційно підтримував нейтралітет під час Індо-пакистанської війни 1971 року, він став одним з перших держав, що визнали незалежність Бангладеш. У відповідь на цей недружній крок Ісламабад розірвав дипломатичні відносини з Катманду у 1972 році. Згодом дипломатичні відносини були відновлені. В Організації Об'єднаних Націй та інших міжнародних форумах Пакистан і Непал координують свої позиції і підтримують кандидатури один одного. Лідери Пакистану та Непалу завжди зустрічаються в кулуарах міжнародних конференцій.

У підрозділі 2.2 *«Військове співробітництво»* з'ясовано, що важливий напрямок роботи у рамках військового співробітництва Непалу з країнами Південної Азії - боротьба із тероризмом. Двостороння оборонна співпраця Непалу та Індії включає допомогу непальській армії у її модернізації шляхом надання техніки та навчання. Найбільша активність у військовому співробітництві між Непалом та Пакистаном спостерігається з 2015 року. Внесок Пакистанських збройних сил у відновлення Непалу є неоціненним. Непальська армія, пакистанські військово-повітряні сили, військово-повітряні сили США працювали разом, щоб завантажити гуманітарну допомогу в Непалі.

У підрозділі 2.3 *«Особливості співпраці в межах Асоціації регіонального співробітництва Південної Азії»* визначено, що SAARC є активним органом, здатним сприяти тісній співпраці між державами-членами. Проте, організація залишається корисним інструментом для малих держав, зокрема Непалу, для розвитку двостороннього співробітництва і взаєморозуміння. На жаль, більшості поставлених організацією цілей досягти не вдалось через безперервне суперництво між Індією та Пакистаном.

У третьому розділі **«Ключові аспекти економічної та гуманітарної співпраці Непалу з країнами південної Азії»** розкрито проблеми та перспективи економічної співпраці та з'ясовано особливості наукового та культурного співробітництва Непалу із південноазійськими країнами.

У пункті 3.1 *«Співпраця в економічній сфері»* встановлено, що міграція китайського населення на територію Російської Федерації почалася ще на початку ХХ століття. Важливою причиною еміграції китайців на цю територію у ХХІ є економічна складова, а саме бажання вкладати чималі кошти у ведення господарства та розвитку інфраструктури. Сьогодні відбувається динамічне заселення китайськими громадянами Далекого Сходу, а уряд країни не може повідомити офіційну цифру кількості китайських громадян на території РФ.

У пункті 3.2 *«Особливості наукового та культурного співробітництва Непалу із південноазійськими країнами»* з'ясовано, що Непал активно співпрацює у сфері науки та культури із країнами Південної Азії. Особливе місце в цій співпраці належить Індії через близькість культур. Однак, сьогодні існує відповідна договірна база та низка проектів освітніх та культурних обмінів між Непалом та іншими країнами регіону – Пакистаном та Бангладеш. Туризм є ще однією сферою, яка має потенціал для активізації співпраці між Непалом та країнами Південної Азії. Країни регіону надають гуманітарну допомогу одна одній у разі природних катаклізмів. Непал отримував таку допомогу від Індії, Пакистану та Бангладеш. Зокрема, у 2015

році, коли у Непалі спостерігався сильний землетрус, Індія, Пакистан та Бангладеш надали серйозну гуманітарну допомогу.

У **висновках** узагальнено головні результати магістерського дослідження.

1. Аналіз стану наукової розробки теоретико-методологічних засад дослідження відносин Непалу з країнами Південної Азії – Індією, Пакистаном та Бангладеш показав, що на тлі досить значного масиву вітчизняної наукової літератури з питань непальського чинника у зовнішній політиці Індії та Пакистану, гостро відчувається дефіцит спеціальних праць українських істориків і політологів, присвячених питанням, які стосуються характеристики та аналізу зовнішньої політики Непалу в регіоні Південної Азії.

На сучасному етапі тема дослідження у зарубіжній літературі представлена більш широко, ніж у вітчизняній, з погляду інформативності, ґрунтовності, об'ємності, джерельного забезпечення. На сучасному етапі в українській історіографії відсутні комплексні дослідження з тематики даної роботи. За останні роки не було проведено окремого, комплексного, узагальнюючого дослідження основних напрямків та тенденцій китайсько-європейського міждержавного співробітництва. Тому, література, якою користувався автор під час дослідження відноситься до сучасних російських, американських, пакистанських, індійських та бангладешських наукових досліджень. Саме цим пояснюється спроба автора курсової роботи з політологічних позицій переосмислити зміст, форми та перспективи співробітництва Непалу з країнами Південної Азії – Індією, Пакистаном та Бангладеш.

Джерельна база є достатньо репрезентативною для реалізації поставлених у дослідженні завдань. За видовою ознакою походження джерельна база дослідження була розділена автором на чотири групи: *першу групу* склали складають офіційні державні документи (договори і

угоди, офіційні декларації), до *другої групи* увійшла інформація з офіційних сайтів; *третьою групою* джерел статистична інформація; *четвертою групою* джерел складають інтерв'ю політичних діячів; до *п'ятої групи* увійшли публікації ЗМІ щодо різних аспектів відносин Непалу із Пакистаном, Індією та Бангладеш. Наявні джерела створюють достатні можливості для розкриття основної мети та завдань курсової роботи.

2. Встановлено, що під поняття субрегіону, згідно із офіційною позицією ООН, тобто приналежність країн або територій до певних груп було створено виключно для статистичної зручності та не передбачає будь-яких припущень щодо політичної або іншої приналежності країн або територій. Таким чином, притримуючись позиції ООН, проте для зручності в науці, було обрано трактовку поняття «субрегіон» як частина географічного регіону світу, що відрізняється схожими географічними умовами, населенням, господарством, а часто й історичним розвитком. Виходячи з цього, субрегіон Південна Азія – термін, який використовується для визначення південного регіону Азіатського континенту, який складається з південно–гімалайських країн.

3. Методологічним підґрунтям дослідження стали принципи наукового пізнання - історизму, об'єктивності, системності, багатофакторності та детермінізму. Так, завдяки принципу історизму на основі науково-критичного використання різноманітних джерел було проаналізовано зміст та етапи співробітництва Непалу з країнами Південної Азії – Індією, Пакистаном та Бангладеш.

Застосування принципу об'єктивності дозволило визначити предмет даного дослідження; принцип системності дозволив охарактеризувати роль і місце Непалу в системі регіональних відносин ХХІ століття; принцип багатофакторності дозволив вивчити усі фактори, які впливають на відносини між Непалом та країнами Південної Азії – Індією, Пакистаном та Бангладеш. Це фактори – геополітичний, зовнішній, внутрішній,

регіональний, економічний, гуманітарний; принцип детермінізму дозволив вивчити об'єктивні та суб'єктивні чинники, що вплинули на основні засади та напрямки зовнішньої політики Непалу у період глобалізації.

Основним методом дослідження є проблемно-хронологічний, який дозволяє розглянути проблему в її часовій послідовності та динаміці. Для одержання загального уявлення про відносини Непалу з країнами південноазійського регіону широко використовується описовий аналіз. Метод класифікації використовувався при аналізі джерел та літератури. Метод періодизації дозволив виокремити етапи у розвитку відносин Непалу з Індією, Пакистаном та Бангладеш. Метод моделювання дозволяє зробити висновок, що у короткостроковій перспективі співробітництво між Непалом і країнами південноазійського регіону буде розширюватися і поглиблюватися.

4. Виявлено, що Непал активно розвиває співробітництво у політичній та військових сферах із країнами Південної Азії. Так, становлення індійсько-непальських відносин розпочались 1950 року, коли між двома державами було укладено документ під назвою «Угода про дружбу і мир». У 1952 році було прийнято Закон про громадянство Непалу. Даний документ призвів до різкого збільшення індійського населення на території Непалу, які отримали непальській паспорти. Перші обмеження щодо отримання громадянства появились через десять років – у 1962 році. 1952 рік ознаменувався також першою військовою присутністю індійської сторони на території Непалу з часу укладення Угоди. Індія почала відігравати ключову роль у зовнішній політиці Непалу. Важливий напрямок роботи у рамках військового співробітництва Непалу з країнами Південної Азії - боротьба із тероризмом. Двостороння оборонна співпраця Непалу та Індії включає допомогу непальській армії у її модернізації шляхом надання техніки та навчання.

Сьогодні як Пакистан, так і Непал дотримуються загальновизнаних принципів міждержавних відносин, а саме взаємної поваги незалежності і суверенітету, невтручання у внутрішні справи інших країн і утримання від

застосування сили або загрози застосування сили в міжнародних відносинах. Офіційно дипломатичні відносини між Непалом та Пакистаном були встановлені 29 березня 1960 року. У 1962 році Непал відкрив посольство в Пакистані, а в 1975 році було відкрито почесне непальське консульство в Карачі. Хоча Непал офіційно підтримував нейтралітет під час Індо-пакистанської війни 1971 року, він став одним з перших держав, що визнали незалежність Бангладеш. У відповідь на цей недружній крок Ісламабад розірвав дипломатичні відносини з Катманду у 1972 році. Згодом дипломатичні відносини були відновлені. У політичному сенсі Непал і Пакистан залишалися добрими друзями протягом десятиліть. В Організації Об'єднаних Націй та інших міжнародних форумах Пакистан і Непал координують свої позиції і підтримують кандидатури один одного. Лідери Пакистану та Непалу завжди зустрічаються в кулуарах міжнародних конференцій. Найбільша активність у військовому співробітництві між Непалом та Пакистаном спостерігається з 2015 року. Внесок Пакистанських збройних сил у відновлення Непалу є неоціненним. Непальська армія, пакистанські військово-повітряні сили, військово-повітряні сили США працювали разом, щоб завантажити гуманітарну допомогу в Непалі.

Непал та Бангладеш мають дружні відносини ще з часів, коли Бангладеш був частиною Пакистану. Хоча офіційно держави встановили дипломатичні відносини у 1972 р., але непальське консульство у Дацці було відкрите ще в березні 1954 року. Хоча уряд Непалу безпосередньо не підтримував Бангладешську визвольну війну 1971 року, люди та засоби масової інформації Непалу різко відреагували проти жорстокості пакистанських військових і засудили дії Пакистану. Та коли ООН вирішили допомогти громадянам Бангладеш, грошова допомога від Непалу була досить суттєвою. Сьогодні політичні відносини між країнами розвиваються у позитивному напрямку, лідери держав мають часті зустрічі.

5. Непал, Індія, Бангладеш та Пакистан є активними членами SAARC, які забезпечують співробітництво і прогрес і сприяють миру і стабільності в Південній Азії. Всі ці країни відіграють активну роль в SAARC, що, по суті, відображає їх спільне прагнення сприяти миру і прогресу в Південній Азії. Непал надає територію для секретаріату SAARC, також у країні функціонують регіональні інформаційні центри SAARC зокрема, по туберкульозу та ВІЛ / СНІДу. У Пакистані діють регіональні центри SAARC по енергетиці і розвитку людських ресурсів. Пакистан і Індія, які є основними учасниками SAARC, продовжують брати участь в нескінченній конкуренції один з одним. Конфронтація між двома країнами, які володіють ядерною зброєю викликала побоювання і напруженість серед членів SAARC. Хоча ці країни хочуть співпраці один з одним, але невирішені проблеми обмежують ці держави у встановленні довірчих відносин і розширенні співробітництва. Пакистан не згоден прийняти індійську перевагу, і, навпаки, Індія не готова вести переговори на рівних з Пакистаном.

6. Встановлено, що напрямки економічних відносин Непалу із Індією, Пакистаном та Бангладеш в основному охоплюють інфраструктуру: аеропорти, зрошення, сільське господарство, дороги, мости, енергетичні об'єкти, промислові об'єкти, зв'язок, лісове господарство, будівництво будівель і споруд, а також деякі життєво важливі області соціальної сфери, такі як охорона здоров'я, освіта, розвиток людських ресурсів тощо. Сьогодні у Непалі існує близько 150 діючих індійських підприємств. Вони займаються виробництвом, послугами (банківська справа, страхування, освіта і телекомунікації), електроенергетика й індустрія туризму.

Офіційно торговельні відносини між Непалом та Пакистаном почались 1962 року, коли непальська делегація відвідала Пакистан і підписала угоду про взаємну торгівлю. Нову торговельну угоду було підписано в липні 1982 року. Проте двостороння торгівля залишилась незначною через географічні обмеження Непалу та відмови Індії від

транзитного сухопутного маршруту до Непалу. У 1983 році міністри фінансів двох країн підписали угоду про створення спільної економічної комісії, яка за весь час її існування зібралась тільки два рази. Пакистан імпортує чай, пашміну, лікарські трави і т. д. з Непалу і експортує до нього текстильні вироби, хірургічні інструменти, шкіру і спортивні товари. У середньому двосторонній товарообіг становить 4,8 млн. дол. США на рік. У економічній сфері відносини Бангладеш та Непалу мають величезний невикористаний потенціал, зокрема у енергетиці. Непал має величезні енергетичні ресурси та несуттєве споживання енергії, яку можна експортувати до Бангладеш, який знаходиться у енергетичній кризі.

7. Непал має угоди із країнами Південної Азії у сфері освітньо-наукової та культурної співпраці. Так, у квітні 1976 р. Угоду про технічне співробітництво із Бангладеш, за якою останній пропонує стипендії непальським студентам у галузі медицини. Непал і Пакистан підписали Угоду про співробітництво в галузі туризму у лютому 2009 року. Угода передбачає взаємне співробітництво в галузі туризму та археології; обмін туристичними організаціями та туристичними та туроператорами; співробітництво з метою заохочення туристів з третіх країн відвідати їхні країни; взаємний обмін туристичною інформацією, матеріалами та досвідом; виробництво туристичних фільмів та відеокасет; та спільна співпраця для інвестицій. У 1991 році між урядами Індії та Непалу було укладено Меморандум про взаєморозуміння, яким засновано Індійсько-непальський фонд ВРKoirala для сприяння освітній, культурній, науковій та технічній співпраці між Індією та Непалом.

У рамках гуманітарної співпраці Індія, Пакистан та Бангладеш надають допомогу Непалу у багатьох сферах. Найважливішим пожертвуванням з Пакистану була очна лікарня Бхаратпур на 50 ліжок в Читване, яка обслуговує близько 1,5 мільйонів осіб. Уряди південноазійських країн завжди швидко реагують на стихійні лиха та надають взаємну

допомогу один одному. Варто відзначити, що уряд Бангладеш надав велику кількість рису в якості гуманітарної допомоги в результаті землетрусу у Непалі в квітні 2015 року.

АНОТАЦІЯ

Кабачек Є.М. Південноазійський вектор зовнішньої політики Непалу. – На правах рукопису.

Дипломна робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. Миколаїв, 2020.

Непал – держава Південної Азії, яка входять в Асоціації регіонального співробітництва Південної Азії. Непал є невеликою державою в Гімалаях, яка не володіє великим арсеналом зброї. Периферійне положення Непалу у світі та регіоні є причиною того, що зовнішньополітичне значення Непалу все ще залишається недостатньо вивченим. Специфічне положення Непалу вимагає специфічних методів ведення зовнішньої політики в регіоні Південної Азії.

Непал активно розвиває співробітництво у політичній, військовій, економічній та гуманітарній сферах із країнами Південної Азії. Непал, Індія, Бангладеш та Пакистан є активними членами SAARC, які забезпечують співробітництво і прогрес і сприяють миру і стабільності в Південній Азії. напрямки економічних відносин Непалу із Індією, Пакистаном та Бангладеш в основному охоплюють інфраструктуру: аеропорти, зрошення, сільське господарство, дороги, мости, енергетичні об'єкти, промислові об'єкти, зв'язок, лісове господарство, будівництво будівель і споруд, а також деякі життєво важливі області соціальної сфери, такі як охорона здоров'я, освіта, розвиток людських ресурсів тощо.

Ключові слова: Південна Азія, Непал, SAARC, співробітництво, зовнішня політика

SUMMARY

Kabachek E.M. South Asian vector of foreign policy of Nepal. - On the rights of the manuscript.

Graduate work for obtaining an educational degree "Master". Black Sea National University named after Petro Mohyla. Nikolaev, 2020.

Nepal is a country in South Asia, which is a member of the Association for Regional Cooperation of South Asia. Nepal is a small country in the Himalayas that does not have a large arsenal of weapons. Nepal's peripheral position in the world and the region is the reason that Nepal's foreign policy is still poorly understood. The specific situation of Nepal requires specific methods of foreign policy in the region of South Asia.

Nepal is actively developing political, military, economic and humanitarian cooperation with the countries of South Asia. Today, political relations between the countries are developing in a positive direction, the leaders of the states have frequent meetings. Nepal, India, Bangladesh and Pakistan are active members of SAARC, which ensure cooperation and progress and promote peace and stability in South Asia. Nepal's economic relations with India, Pakistan and Bangladesh mainly cover infrastructure: airports, irrigation, agriculture, roads, bridges, energy facilities, industrial facilities, communications, forestry, construction of buildings and structures, as well as some vital areas of the social sphere, such as health care, education, human resources development, etc. Nepal has agreements with South Asian countries in the field of educational, scientific and cultural cooperation.

Key words: South Asia, Nepal, SAARC, cooperation, foreign policy